

Indenrigsministeren (*Sigurd Berg*): Jeg takker for den velvillige Modtagelse, Lovforslaget har faaet fra de forskellige Sider. Da vi behandlede denne Sag sidst, var vi enige om, at det var naturligt at se den Slags Foranstaltninger under Synspunktet Afvikling, og for saa vidt kunde man sige, at det var naturligt, at der under Behandlingen af Sagen i Marts blev udtalt Forventning om, at nogen Fortsættelse ikke skulde finde Sted. Jeg har imidlertid for mit Vedkommende ment, at det var rigtigst, at Lovens Gyldighed blev forlænget. Jeg har set det fremhævet offentlig, at jeg ikke har spurgt de forskellige kommunale Forsamlinger, der blev spurgt i Marts i Fjor, om de mente at kunne gaa med til en saadan Forlængelse. Jeg maa dertil sige, at jeg efter de Udtalelser, der fremkom den Gang, og efter forskellige Udtalelser ved offentlige Møder senere har haft Grund til at nære Forventning om, at man, naar Loven blev holdt indenfor disse Rammer, vilde kunne gaa med til en saadan Forlængelse. Staten har i meget høj Grad bidraget til Nedsættelse af Prisen paa Levnedsmidler paa Omraader, hvor man kan sige, at Vilkaarene er ensartede baade paa Landet og i Byerne, men naar vi kommer ind paa Omraader, hvor der i høj Grad gør sig Forskelligheder gældende, er det rimeligt, at man overlader saadanne Opgaver til Kommunerne, og det er ogsaa, efter som hele Lønneveaet ligger, naturligt, at disse Opgaver maa omfatte de vanskeligt stillede, den Del af Befolkningen, som ikke har faaet Del i Lønstigningen, og Forholdene er her meget forskellige i de forskellige Kommuner.

Man har med Rette talt om Mælkespørgsmaalet, og jeg vil benytte Lejligheden til at udtale den Forventning, at man baade paa Landet og i Byerne vil have sin fulde Opmærksomhed henvendt paa dette Spørgsmaal med Hensyn til de vanskeligt stillede. Men naar man gør dette, og ganske sikkert vil gøre dette, og vi er klare over, at Forholdene er saa uhyre forskellige, efter som det drejer sig om Landkommuner eller Bykommuner eller meget store Bykommuner, maa det indrømmes, at denne Opgave naturligt er en kommunal eller privat Opgave.

Det ærede Medlem Hr. Pinholt var inde paa de Udtalelser, jeg fremkom med ved Lovforslagets Fremsættelse angaaende Mælkeordningen herinde i København. Siden da er der nedsat et Fællesudvalg til at forhandle om disse Spørgsmaal, og som jeg fremhævede den Gang, har Ministeriet

gennem Landbrugsministeren udtalt, at man var særdeles villig til at yde Medvirkning til en heldigere og billigere Ordning end den nuværende. Naar vi ser paa den Slags Udgifter, maa vi ogsaa erindre, at ganske vist er Opgaverne betydelige i de store Byer, men gennemgaaende er det dog ogsaa saaledes, at de store Byers økonomiske Bæreevne er større end Statens — et simpelt Studium af Indtægtsforholdene vil forlængst have vist alle ærede Medlemmer dette. Det er derfor naturligt at forme et Lovforslag af denne Art paa den Maade, hvorpaa det foreliggende Lovforslag er formet. Jeg takker altsaa for den Tilslutning, Lovforslaget har faaet.

Jeg skal derefter gøre et Par Bemærkninger til et Par af de Talere, der har haft Ordet. Det ærede Medlem Hr. Henningsen mente, at man i Marts Maaned havde den Opfattelse, at nu vilde Priserne gaa ned, og at det var ud fra den Forudsætning, man vedtog det Forslag, der den Gang var Tale om, men jeg vil bede det ærede Medlem gennemlæse den Forhandling, som fandt Sted her i denne Sal, han vil da se, at det var det stik modsatte, der blev fremhævet under Forhandlingerne. Hvis det ærede Medlem f. Eks. vil læse Hr. Hauges Tale igennem, vil han se, at han under Hensyn til Forholdene i Udlandet bebudede en fortsat Prisstigning her i Landet. Det ærede Medlem har derfor Uret i, at man den Gang forudsatte, at der vilde finde en stadig Prisenedsættelse Sted.

Det ærede Medlem Hr. Henningsen spurgte mig, om man kunde bruge noget af det Beløb, der maaske kunde spares i enkelte Kommuner — til Trods for, at der ligesom gik en vis Tone af Overbud gennem det ærede Medlems Udtalelser, havde han dog altsaa Indtryk af, at der vilde blive maaske ikke saa faa Kommuner, hvor det, der her er Tale om, vilde vise sig at være mere end tilstrækkeligt —, til at yde Nedsættelse i Prisen for Mælk til Børn i Almindelighed. Nej, det kan man ikke. Det, der er Tale om i § 1, er Hjælp til de vanskeligt stillede. Men her kommer jeg ind paa et andet Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. Jacob Christensen stillede til mig, og som var et naturligt formet Spørgsmaal, nemlig om man kunde kombinere de to Ting. Jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at han tænkte sig, at hvis man vilde give Bidrag til Nedsættelsen af Prisen paa Mælk til Børn, kunde man gennem Hjælpekasserne yde den Del af Bidraget, som